

Jeg beundrer og frygter min mor

På den ene side er galleriejer Patricia Asbæk en kærlig mor, der har givet sin søn, skuespilleren Pilou Asbæk rigtig meget. På den anden side er hun en barsk og kontant dommer. Men selvom hun én gang har dømt helt forkert, er "maman" stadig den første, Pilou spørger til råds.

Af Pia Melander Guilbert

Pilou: - Min mor og jeg er begge ekstremt passionerede omkring det, vi beskæftiger os med, men da jeg var yngre, forstod jeg ikke, hvorfor hun havde så meget temperament. Så en dag spurgte jeg papa, hvorfor man skulle være hidsig.

Patricia: - Du fortæller jo ikke den rigtige historie. Det, du sagde, var: "Hvordan kan du holde mamman ud? Hun råber og skriger og smider med tallerkener".

Pilou nu med røde kinder: - Shhh sådan fortæller man det ikke i et interview,

De flækker begge sammen af grin. Så siger Pilou:

- Men det er nu meget sødt alligevel, for papa svarede: "Der er ikke noget forkert i at have temperament. Det betyder bare, at man ikke er ligeglad".

Pilou Asbæk er skuespiller og især kendt som den mandlige hovedrolleindehaver i filmen "To Verdener", der handler om en ung piges opgør med Jehovas vidne. Han har forud for interviewet slået fast, at det bedste sted, vi kan mødes, er i galleriet i Bredgade. Så det gør vi. "Galerie Asbæk" har i over 30 år været ejet af hans mor Patricia og hendes mand Jacob Asbæk. I dag ledes lokalet ud mod Bredgade af den mellemste søn Martin. Patricia har kontor i baghuset, og som Pilou understreger, skal vi mødes der, fordi galleriet ikke bare er et livsværk for forældrene, men også for ham og hans to brødre.

Det franske ophav

Hvordan ligner I hinanden? Lyder det første spørgsmål til Patricia og Pilou. Hurtigt bliver de enige om, at Pilou mest ligner sin far af udseende, men af sind har mor søn mange fællesnævner, og dem kan de godt lide at kredse om. Selv når man bagefter prøver med et "*Hvordan er I så forskellige?*", svarer de:

- Vi er begge meget sociale og elsker at diskutere.

Ti spørgsmål senere kan de endda finde på at vende tilbage til det, de har til fælles, og det er tydeligt, at der er et helt særligt bånd mellem dem.

Pilou er den af de tre brødre, der har interesseret sig mest for sin mors franske ophav, fortæller Patricia, som er halvt fransk og opvokset i Frankrig.

Patricia: - Min mor døde, da jeg var to år. Herefter blev jeg opdraget af tjenestefolk, indtil min far, som var dansk, giftede sig igen, da jeg var syv år. Min nye stedmor sendte mig på kostskole, og efter at have gået på 13 forskellige franske kostskoler kom jeg til Danmark og besluttede mig for at blive dansk.

Patricia: - Da Pilou så blev 18, tog han med en kammerat til Frankrig og opstøvede den del af familien, som jeg sådan set havde afskrevet.

Pilou: - Jeg tror, at en af de helt store ting, vi har til fælles, er en ydmyghed over for historien. Min mor har altid læst bøger, og den kærlighed til fortællingen har hun givet videre til mig, selvom jeg nok har en mere visuel indgangsvinkel.

Patricia: - Vi er også begge gode til at udtrykke os. Du ville aldrig kunne lave et interview som dette med Jacob. Han har en matematisk begavelse, men intellektuelle spørgsmål interesserer ham ikke.

Pilou: - Jeg har stor respekt for, at min mor som ung kommer til Danmark, finder sammen med sådan en jysk trold som min far og formår at påvirke dansk kunst. Hun var en af de første til at tage internationale kunstnere til landet og en af de første til at sige: "Vi er ikke en kunsthändler, men et galleri". Meget af det, jeg har fået forærende, har mine forældre måttet kæmpe sig til.

Patricia: Til gengæld har jeg tit syntes, det var lidt synd for Pilou, at vi havde så travlt, da han var barn. I den periode kæmpede vi hårdt for at etablere det kunstcenter, vi har på Mallorca. Det er udelukkende kommet op at stå ved hjælp af private midler og vores kræfter. I dag kan vi mærke, at det er blevet en anerkendt del af kunstverdenen, men Pilou har virkelig mærket det pres, det var for os, at nå dertil.

Artiskok før hotdog

Som barn var Pilou ifølge sin mor ualmindeligt køn.

- Det er han ikke mere, bemærker hun nøgternt:

- Men dengang var han virkelig smuk og nem, og han udviklede sig fuldkommen efter bogen.

Pilou: - Det siger hun altid. I virkeligheden var jeg røvkedelig, men det tror jeg er en fordel at være som skuespiller.

Hvis man som grundessens er kedelig?

Pilou: - Ja, så har man lettere ved at leve sig ind i rollerne.

Patricia: Du har da altid været meget dramatisk. Jeg kan huske engang, Jacob og jeg skulle ud at rejse et par dage, og så afleverede vi Pilou i et luksuskollektiv i Skagen, hvor man kunne få passet sine børn af tante Birthe og tante Inge og tante dit og dat. Da jeg kommer tilbage, står jeg lidt og betragter Pilou, som leger med de andre børn og har det vidunderligt, men da han får øje på mig, stivner han øjeblikkeligt og råber så: "Maman, jeg troede, du var død".

Patricia: - Pilou var et lykkebarn, og der var også mange af vores kunstnere, som tog ham til sig.

Hvordan var det at vokse op i kunstnermiljøet?

Pilou: - Det var spændende, men også flippet og altid på kunstnerens præmisser. De var mine forældres indtægtskilde, og det har jeg været bevidst om, fra jeg var ganske lille. Jeg har nok også fået en meget fransk opdragelse.

Hvordan det?

Pilou: - Vi børn skulle være søde og høflige, men også kunne sætte grænser. Maman sagde: "Du skal kunne spise med dronningen og tale med bonden". Jeg fik altid aftensmad før mine forældre, men skulle også sidde med til bords, når de spiste. Der var vin med vand i til maden, og jeg vidste, hvad en artiskok var, før jeg smagte en hotdog.

Skikkelsen i lagnerne

En overgang troede Pilou, at der også var en kunstner gemt i ham.

Pilou: - Jeg var omkring 12-14 år, da jeg annoncerede det for maman, og så sagde hun: "Pilou, jeg elsker dig uendeligt højt, men du skal gå en anden vej, for du har ikke talentet". Og hun havde ret. Jeg er virkelig dårlig til at tegne, men på det tidspunkt troede jeg, at det var avantgarde.

Pilou: - Det er også derfor, jeg ikke bare beundrer min mor, men også frygter hende. Jeg frygter hendes dom.

Patricia: - Så må jeg jo indrømme, at jeg var lige så kontant, da han sidenhen ville være skuespiller.

Pilou: - Ja det var frygteligt. På det tidspunkt gik jeg i 2. g på Herlufsholm kostskole, og jeg havde skrevet et teaterstykke, som jeg selv instruerede og spillede hovedrollen i. Stykket handlede om frygt, terror og misbrug. Det var noget med, at man skulle gå ind i hjernen, og vi havde lavet en labyrint af hvide lagner, som publikum blev sluset ind i.

Patricia: - Ja det var meget avanceret.

Pilou: - Maman kom for at se det, men da vi skulle til at begynde, kunne jeg se, at hun var forsvundet fra sin plads. Jeg når at tænke: "Det var da sødt", så går vi i gang, og pludselig kan jeg se, at der er en, som sidder fast i lagnerne.

Pilou laver store fagter med armene for at illustrere den lagenindviklede skikkelse, så fortsætter han:

- Og ud af det hele vælter maman. Da stykket så er slut, kommer hun hen til mig, og foran de 200 kammerater, som lige har set hende viklet ind i lagener som en anden oliesheik, siger hun: "Pilou, jeg elsker dig over alt på jorden, men du bliver aldrig nogen god skuespiller".

Patricia storgrinende: - Ja der havde jeg allerede glemt, at det var mig, der havde ødelagt opstillingen. Men du stoled lidt på mig alligevel, for efter Herlufsholm besluttede du at blive instruktør og tog til filmhøjskolen i Ebeltoft.

Instruktør måtte han altså godt blive?

Patricia: - Ja meget kan man sige, men jeg har aldrig presset mine børn til at gå i en bestemt retning. I virkeligheden skulle jeg nok have været lidt mere efter dem i stedet for at acceptere, at de aldrig læste lektier, men jeg betragtede de drenge som en enorm gave og var bare glad for, at de var til.

Pilou: - Man kan ikke presse sine børn, kun sig selv. Og du har fået tre sønner, hvoraf den ældste er en sindssygt dygtig reklamemand. Den mellemste har åbnet et galleri, og den yngste er blevet skuespiller.

To verdener

Og hvordan gik det så til, at den yngste blev skuespiller på trods af sin mors nådesløse dom?

Pilou: - Jo i 3. g valgte jeg drama på mellemlivniveau, og så mødtes vi med teatertrupper fra hele Sjælland. Jeg vil tro, der var 2-300 mennesker til stede, og jeg stillede mig så op og lavede en improvisation. Da jeg var færdig, rejste de sig alle sammen op og klappede, og der tænkte jeg: "Wow, hvor kan jeg manipulere med folk".

Pilou: - Da jeg så kom på filmhøjskolen, fik jeg en amerikansk lærer, som sagde: "Pilou du skal blive skuespiller, for du kan hverken skrive eller instruere". Hun rådede mig til at søge ind på

teaterskolen, men understregede, at jeg ikke ville komme ind det år. Det fik hun ret i. Jeg nåede til sidste prøve på alle tre skoler, men kom ikke ind. Siden var der en lærer der fra, som ringede og sagde: "Pilou, sjældent har vi set så stort et talent, og sjældent har vi oplevet så dårligt et engagement. Du opfører dig forkælet og arrogant. Det kan vi ikke bruge til noget, men nu tager jeg dig under mine vinger, og så træner vi sammen.

Og så kom du ind året efter?

Patricia: - Ja, og da der så var premiere på "To Verdener", sagde jeg til Pilou, at jeg gerne ville holde en fest for ham, hvor jeg inviterede en masse mennesker fra kunstmiljøet, og han kunne invitere sine skuespillervenner. Det syntes han først var pinligt, men det blev en fantastisk aften. Både skuespillere og kunstnere er jo meget optagede af deres eget miljø, og ingen af dem havde forventet, at de ville møde så mange sjove mennesker. Men strengt taget er det jo det, kunst og sport kan – samle folk.

3 egenskaber Patricia værdsætter ved Pilou:

- Han er harmonisk.
- Loyal.
- Og generøs på den måde, at han som udgangspunkt altid er åben over for nye mennesker. Det beundrer jeg ham for.

3 egenskaber Pilou værdsætter ved Patricia:

- Maman er min bedste ven, den jeg først spørger, når jeg har brug for et råd.
- Hun er passioneret.
- Og klog vil jeg altså også sige.

Blå bog

Patricia:

Født: 1945 i Marokko.

Gallerist. Uddannet cand.phil. i fransk fra Århus Universitet. Etablerede i 1975 "Galerie Asbæk" sammen med sin mand Jacob Asbæk. Det ligger nu i Bredgade 23 i baghuset, hvorfra Patricia Asbæk også driver "Asbæk Art Consulting", som vejleder om køb af kunst. I forhuset huserer den mellemste søn Martin med "Martin Asbæk Gallery". Patricia og Jacob står også bag kultur og kunstcenteret "CCA Andratx" på Mallorca. Læs mere om det på www.ccandratx.com

Privat: Mor til tre sønner, hvoraf Pilou er den yngste. Gift med Jacob.

Pilou:

Født: 1982.

Skuespiller, uddannet fra Statens Teaterskole.

Har bla. Medvirket i filmene "To verdener" (2008) og "Dig og mig" (2008) samt teaterstykket "Core" på Lille Gasværket (2008).

Privat: Kæreste med dramatikeren Anna Bro.